

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การออกคำสั่งอายัดของกรมสรรพากรตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร

การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ได้มีหนังสือ ส่วนมาก ที่ มท ๕๕๖๐๖/๙๔๒ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมสรรพากรได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ออกคำสั่งอายัดเงินหลักประกันที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดภัสสการก่อสร้างได้นำมาวางเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญาที่ทำไว้กับ กปภ. เป็นเงินสดจำนวน ๓๓,๗๐๕ บาท เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัดภัสสการก่อสร้างได้ค้างชำระค่าภาษีอากรต่อกรมสรรพากร โดยในคำสั่งระบุให้ กปภ. ต้องส่งเงินหลักประกันไปยังกรมสรรพากรภายใน ๗ วัน ซึ่ง กปภ. เห็นว่า แม้การออกคำสั่งอายัดจะเป็นไปตามระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก็ตาม แต่โดยที่การอายัดดังกล่าวมีลักษณะเช่นเดียวกับการอายัดของเจ้าพนักงานบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนั้น การอายัดของอธิบดีกรมสรรพากรก็ควรอยู่ภายใต้ขอบเขตของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งด้วย กล่าวคือ ในการออกคำสั่งอายัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น แม้จะสามารถกระทำได้ไม่ว่าหนี้ของบุคคลภายนอกจะมีข้อโต้แย้งหรือมีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขก็ตาม แต่จะออกคำสั่งอายัดที่มีข้อกำหนดอันเป็นการฝ่าฝืนข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่บุคคลภายนอกมีต่อลูกหนี้ไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ กปภ. จึงมีสิทธิยึดหน่วงเงินหลักประกันดังกล่าวไว้จนกว่าผู้รับจ้างจะพ้นภาระผูกพันตามสัญญา แต่หากผู้รับจ้างผิดสัญญา กปภ. สามารถริบเงินหลักประกันสัญญาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือหักชำระค่าเสียหายหรือค่าปรับที่เกิดขึ้นแล้วส่งมอบส่วนที่เหลือให้แก่กรมสรรพากรต่อไป และหากกรมสรรพากรเห็นว่าเงินหลักประกันตามสัญญายังคงเป็นทรัพย์สินของผู้รับจ้างอยู่ กรมสรรพากรจะต้องใช้วิธีการยึดเงินดังกล่าว แต่หากจะออกเป็นคำสั่งอายัดเงิน คำสั่งดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขของสิทธิและหน้าที่ที่คู่สัญญามีต่อกันตามสัญญา กปภ. จึงเห็นว่าระเบียบกรมสรรพากรฯ มีข้อความที่ขัดแย้งกับหลักการของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งดังกล่าว และได้หารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ความเห็นของ กปภ. ถูกต้องหรือไม่ ซึ่งในครั้งนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กปภ. ยังมีได้หารือประเด็นปัญหานี้ไปยังกรมสรรพากรหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามประมวลรัษฎากร สำนักงานฯ จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ กปภ. หารือไปยังกรมสรรพากรก่อน และหากไม่ได้ข้อยุติและ กปภ. เห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ กปภ. ก็สามารถหารือมายังสำนักงานฯ ต่อไปได้ ทั้งนี้เป็นไปตามข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทาง

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๐๐๙๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ (หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๔๑๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๙)

ต่อมา กปภ. ได้มีหนังสือที่ มท ๕๕๖๐๖-๑/๓๑๐๖ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กปภ. ได้หารือในประเด็นดังกล่าว ไปยังกรมสรรพากรแล้ว และกรมสรรพากรได้ตอบข้อหารือของ กปภ. สรุปได้ว่า การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดภัสตาการก่อสร้างได้นำเงินจำนวน ๓๓,๗๐๕ บาท มาวางเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาต่อ กปภ. เป็นข้อตกลงทางแพ่งระหว่าง กปภ. ผู้ว่าจ้าง กับ ห้างฯ ผู้รับจ้าง แม้เงินซึ่งเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจะอยู่ในความครอบครองของ กปภ. ผู้ว่าจ้างก็ตาม แต่เมื่อห้างฯ ผู้รับจ้างยังมีได้กระทำความผิดสัญญาอันจะเป็นเหตุให้ กปภ. ใช้สิทธิบังคับเอาเงินหลักประกันตามสัญญาดังกล่าวได้ และเมื่อสัญญาลิ้นผลผูกพัน กปภ. จะต้องคืนเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้แก่ห้างฯ กปภ. จึงเป็นเพียงผู้ครอบครองเงินหลักประกันของห้างฯ ไว้ตามสัญญา เงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจึงยังคงเป็นทรัพย์สินของห้างฯ ผู้รับจ้าง และเมื่อห้างฯ มีหนี้ภาษีอากรที่จะต้องชำระต่อกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพากรในฐานะเจ้าหนี้ภาษีอากร จึงมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร กับเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเป็นทรัพย์สินของห้างฯ เพื่อชำระหนี้ภาษีอากรค้าง และ กปภ. ต้องปฏิบัติตามคำสั่งอายัดทรัพย์สินของห้างฯ ที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่ง กปภ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรดังกล่าวยังไม่ได้ข้อยู่ว่า ระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๔๖ ขัดแย้งกับหลักการของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือไม่ กปภ. จึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายในประเด็นดังกล่าวมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของ กปภ. โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาค เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงในการพิจารณาว่า กปภ. มีความประสงค์จะขอหารือในประเด็นปัญหาว่า กรมสรรพากรสามารถออกคำสั่งอายัดโดยมีข้อกำหนดให้ กปภ. ต้องส่งมอบเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้แก่กรมสรรพากรภายในเวลาที่กำหนดโดยที่สัญญาระหว่าง กปภ. กับห้างหุ้นส่วนจำกัดภัสตาการก่อสร้าง ยังไม่สิ้นผลผูกพันได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้ว และเห็นว่า มาตรา ๑๒<sup>๑</sup> แห่งประมวลรัษฎากร ได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการยึด อายัด และ

<sup>๑</sup>มาตรา ๑๒ ภาษีอากรซึ่งต้องเสียหรือนำส่งตามลักษณะนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้เสียหรือนำส่งให้ถือเป็นภาษีอากรค้าง

เพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง อำนาจดังกล่าวอธิบดีจะมอบให้รองอธิบดีหรือสรรพากรเขตก็ได้

การขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้รัฐได้รับชำระภาษีอากรค้างไว้ว่า วิธีการยึดและการขายทอดตลาดให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี จึงเห็นได้ว่าประมวลรัษฎากรประสงค์ให้อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติในการอายัดได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนั้น อธิบดีกรมสรรพากรย่อมสามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ออกระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติในการอายัด และกรมสรรพากรสามารถออกคำสั่งอายัดโดยอาศัยระเบียบดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งอายัดนั้น กรมสรรพากรจะต้องคำนึงถึงพันธะหน้าที่ของบุคคลภายนอกกับผู้ค้างชำระภาษีที่ยังมีผลผูกพันต่อกันด้วย กล่าวคือ กรมสรรพากรจะออกคำสั่งอายัดที่มีผลทำให้บุคคลภายนอกเสื่อมสิทธิไม่ได้

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่กรมสรรพากรมีคำสั่งอายัดเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา<sup>๑</sup> สัญญาจ้างเหมาทำการระหว่าง กปภ. กับห้างหุ้นส่วนจำกัดภัสสตาการก่อสร้างยังไม่สิ้นผลผูกพัน<sup>๒</sup> กปภ. ยังไม่มีหน้าที่ต้องส่งมอบเงินหลักประกันการปฏิบัติตาม

---

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคสองภายในเขตท้องที่จังหวัดหรืออำเภอนั้น แต่สำหรับนายอำเภอนั้นจะใช้อำนาจสั่งขายทอดตลาดได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด

วิธีการยึดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๒</sup> สัญญาจ้างเหมาทำการระหว่าง กปภ. กับห้างหุ้นส่วนจำกัดภัสสตาการก่อสร้าง

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาทำงาน กำหนดเวลาแล้วเสร็จ และสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน โดยให้เริ่มนับจากวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานและจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๘ ถ้าผู้รับจ้างมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาหรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือมีผลงานก่อสร้างต่ำแผนงาน ๓๐% หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงาน หรือบริษัทที่ปรึกษาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง หรือปรากฏในภายหลังว่าผู้รับจ้างเป็นผู้ที่ทำงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ลุล่วงไปได้ด้วย โดยผู้รับจ้างจะเรียกค่าสินไหมทดแทนใด ๆ จากผู้ว่าจ้างอันเนื่องมาจากการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวมิได้

การที่ผู้ว่าจ้างไม่ใช้สิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวข้างต้นนั้น ไม่เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างพ้นจากความรับผิดชอบสัญญา

ข้อ ๖ ความรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องของงานจ้าง

เมื่องานแล้วเสร็จบริบูรณ์ และผู้ว่าจ้างได้รับมอบงานจากผู้รับจ้างหรือจากผู้รับจ้างรายใหม่ในกรณีที่มีการบอกเลิกสัญญาตามข้อ ๑๖ หากมีเหตุชำรุดบกพร่อง หรือเสียหายเกิดขึ้นจากงานจ้างนี้ภายใน

สัญญาคืนให้แก่ทางหุ้นส่วนจำกัดภัสดาการก่อสร้าง ดังนั้น การที่กรมสรรพากรมีคำสั่งอายัดโดยกำหนดให้ กปภ. ส่งเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้แก่กรมสรรพากรภายในเจ็ดวันในขณะที่สัญญาระหว่าง กปภ. กับทางหุ้นส่วนจำกัดภัสดาการก่อสร้างยังไม่สิ้นสุดผูกพัน จึงเป็นการกำหนดหน้าที่ให้ กปภ. ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกต้องส่งมอบเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาเพื่อชำระหนี้ภาษีอากรค้ำแทนทางหุ้นส่วนจำกัดภัสดาการก่อสร้าง ทั้งที่ กปภ. ยังไม่มีหน้าที่ที่จะต้องส่งมอบเงินดังกล่าวคืนให้แก่ทางหุ้นส่วนจำกัดภัสดาการก่อสร้าง อันมีผลทำให้ กปภ. ต้องปฏิบัติหน้าที่มากกว่าหน้าที่ที่ กปภ. มีอยู่ต่อทางหุ้นส่วนจำกัดภัสดาการก่อสร้าง ด้วยเหตุนี้ กรมสรรพากรจึงไม่สามารถออกคำสั่งอายัดที่มีข้อกำหนดให้ กปภ. ส่งมอบเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาภายในเจ็ดวันในขณะที่สัญญาระหว่าง กปภ. กับทางหุ้นส่วนจำกัดภัสดาการก่อสร้างยังไม่สิ้นสุดผูกพัน ซึ่งเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงแตกต่างจากปัญหาข้อหารือที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้เคยวินิจฉัยไว้ในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การใช้อำนาจของกรมสรรพากรตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ในการอายัดหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญารับเหมาก่อสร้าง<sup>๓</sup> เนื่องจากในการวินิจฉัยครั้งนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สัญญาระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านกับทางหุ้นส่วนจำกัดทางดงแตรคเตอร์ได้สิ้นสุดผูกพันไปแล้ว<sup>๔</sup> และองค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านมีหน้าที่ต้องคืนเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

---

กำหนด ๒ ปี นับถัดจากวันที่ได้รับมอบงานดังกล่าว ซึ่งความชำรุดบกพร่องหรือเสียหายนั้นเกิดจากความบกพร่องของผู้รับจ้าง อันเกิดจากการใช้วัสดุที่ไม่ถูกต้อง หรือทำไว้ไม่เรียบร้อย หรือทำไม่ถูกต้องตามมาตรฐานแห่งหลักวิชา ผู้รับจ้างจะต้องรีบทำการแก้ไขให้เป็นที่ยอมรับโดยมิชักช้า โดยผู้ว่าจ้างไม่ต้องออกเงินใดๆ ในการนี้ทั้งสิ้น หากผู้รับจ้างบิดพลิ้วไม่กระทำการดังกล่าวภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง หรือไม่ทำการแก้ไขให้ถูกต้องเรียบร้อยภายในกำหนดเวลาที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิจะทำการนั้นเองหรือจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้น โดยผู้รับจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

<sup>๓</sup> บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การใช้อำนาจของกรมสรรพากรตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ในการอายัดหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญารับเหมาก่อสร้าง ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๕๕ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๔๙๘/๒๕๔๔)

<sup>๔</sup> สัญญาจ้างระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านกับทางหุ้นส่วนจำกัดทางดงแตรคเตอร์

ข้อ ๖ กำหนดเวลาแล้วเสร็จและสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญา

ผู้รับจ้างต้องเริ่มงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๕ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๓ เดือนมีนาคม ๒๕๔๖ ถ้าผู้รับจ้างมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลาหรือไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้างหรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ลุล่วงไปได้ด้วย

การที่ผู้ว่าจ้างมิใช้สิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวข้างต้น ไม่เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างพ้นจากความรับผิดชอบตามสัญญา

ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดทางดงแพนครเตอร์ ในกรณีดังกล่าว กรมสรรพากรจึงสามารถออกคำสั่งอายัดโดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านส่งมอบเงินภายในกำหนดเวลาได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๐

---

ข้อ ๗ เมื่องานแล้วเสร็จบริบูรณ์ และผู้ว่าจ้างได้รับมอบงานจากผู้รับจ้าง หรือจากผู้รับจ้างรายใหม่ในกรณีที่มีการบอกเลิกสัญญาตามข้อ ๖ หากมีเหตุชำรุดบกพร่องหรือเสียหายเกิดขึ้นจากงานจ้างนี้ภายในกำหนด ๒ ปี - เดือน นับถัดจากวันที่ได้รับมอบงานดังกล่าว ซึ่งความชำรุดบกพร่องหรือเสียหายนั้นเกิดจากความบกพร่องของผู้รับจ้างอันเกิดจากการใช้วัสดุที่ไม่ถูกต้อง หรือทำไว้ไม่เรียบร้อย หรือทำไม่ถูกต้องตามมาตรฐานแห่งหลักวิชา ผู้รับจ้างจะต้องรับทำการแก้ไขให้เป็นที่ยอมรับโดยไม่มีข้อกังขา โดยผู้ว่าจ้างไม่ต้องออกเงินใดๆ ในการนี้ทั้งสิ้น หากผู้รับจ้างบิดพลิ้วไม่กระทำการดังกล่าวภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง หรือไม่ทำการแก้ไขให้ถูกต้องเรียบร้อยภายในเวลาที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะทำการนั้นเอง หรือจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นโดยผู้รับจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย